

IGNIS ET AZOTH TIBI SUFFICIENT

Από τον Αδ.: Τριαντάφυλλο Κοτζαμάνη †
Εθνικό Μεγάλο Διδάσκαλο του Α.·Α.·Α.·Τ.· Μισραϊμ και Μέμφις 1989-2007

Αδελφοί μου,

Κατά την αναζήτηση της αλήθειας έχουμε ανάγκη ορισμένων όπλων και εργαλείων για να μπορέσουμε να γίνουμε αποτελεσματικότεροι στο έργο μας. Πολλές φορές τείνουμε να κάνουμε το λάθος να αναζητάμε αυτά τα μέσα σε μεθόδους πολύπλοκες και εξεζητημένες. Μας έλκει το δύσκολο και το πολύπλοκο, ίσως γιατί έτσι μπορούμε ευκολότερα να δικαιολογήσουμε μία πιθανή μας αποτυχία.

Κι'όμως οι σοφοί πάντα μας δίδασκαν: « Ignis et Azoth tibi sufficient ». Έχουμε στα χέρια μας το υλικό, και, συνεπώς, χρειαζόμαστε μονάχα τη φωτιά και τον αέρα για να επιτελέσουμε το μεγάλο αλχημικό έργο της μεταστοιχειώσεως του εαυτού μας. Ποιός ο λόγος να χρησιμοποιούμε το πολύπλοκο όταν μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε το απλό;

Απ' τη στιγμή που θα κατανοήσουμε ότι το Απόλυτο Ον είναι απλό στην ουσία του κι'ότι την πολυπλοκότητά του την προσδίδει η διάνοιά μας, τότε θα ενστερνισθούμε την απλότητα και θα προσαρμόσουμε την όλη μας συμπεριφορά ανάλογα. Θα δούμε, τότε, να μας αποκαλύπτονται τα μυστικά του Σύμπαντος, γιατί είναι απλά, αλλά μας εμποδίζει να τα δούμε η πολυπλοκότητα που τα περιβάλλει. Μέσα στα απλά πέταλα του λουλουδιού, μέσα στο απλό κελάρισμα των νερών μέσα στις απλές χρυσανταύγειες του ήλιου, θα ακούσουμε και θα δούμε την ίδια την όψη του Θεού.

Αν το βλέμμα μας γίνει απλό, θα μπορέσουμε να ξεχωρίσουμε την ωραιότητα, ύψιστο κατηγόρημα του θείου, μέσα σε κάθε τί το έμψυχο ή το άψυχο. Γιατί η ωραιότητα είναι μία άλλη διάσταση που αποκαλύπτεται μονάχα σ'όποιον μπορεί να την δει, αλλά υπάρχει μέσα στα πάντα. Αν το αυτί μας γίνει απλό, θα μπορέσει να αφουγκρασθεί την φωνή του Θεού μέσα στο μουρμουρητό του αγέρα που χαϊδεύει τα φύλλα, μέσα στο κλάμμα του αηδονιού.

Μεγάλο, όμως, είναι το λάθος εκείνων που φαντάζονται ότι επειδή η φύση του Παντός είναι απλή, το όλο έργο μας είναι εύκολο. Τίποτα δεν μπορεί να γίνει τέλειο δίχως να υποφέρει πολύ. Χρειάζεται προσπάθεια, υπομονή, εμμονή, αλλά και μερικές φορές, ίσως τις περισσότερες, απέραντος πόνος για να κατεργασθούμε τα μέταλλα του εαυτού μας.

Ματαιοπονεί όποιος νομίζει ότι το έργο επιτελείται γρήγορα. Χρειάζεται να αφιερωθεί κανείς ολότελα στο έργο και να εργάζεται νυχθημερόν για την επίτευξή του. Στο έργο αυτό μπορεί να βρείς σαν βοηθό της φύσεως, την ιερή μας τέχνη, τις σημαντικές διδασκαλίες που τελικά οδηγούν στα ποθητά αποτελέσματα.

Πρέπει, όμως, να θυμάστε ότι η τέχνη μας μπορεί να βοηθήσει τη φύση αλλά δεν μπορεί να την υποκαταστήσει.

Πολλοί κάνουν το λάθος να παραβιάζουν συνεχώς τους κανόνες της φύσης και μετά έχουν τη ψευδαίσθηση ότι, με κάποιες τεχνικές ή ασκήσεις, θα πετύχουν το έργο της μεταστοιχειώσεως του εαυτού.

Αυταπατώνται, και μερικές φορές εξαπατούν **και άλλους**. Η υψηλότερη μυητική πρακτική αν αποκοπεί από την φύση αποβαίνει αντιφυσική με όλες τις επακόλουθες συνέπειες.

Αδελφοί μου,

Συχνά γίνεται το λάθος να ζητάμε κάποια εξωτερική βοήθεια για να λύσουμε τα προβλήματα που μας απασχολούν. Ζητάμε τον απο μηχανής θεό, που μ'ένα μαγικό λόγο θα εκτελέσει το δικό μας έργο. Τούτο όμως, αντίκειται στην ίδια τη φύση. Παρατηρήστε τα δένδρα γύρω σας. Αν θελήσετε να βελτιώσετε ένα δένδρο, δεν μπορείτε ούτε να του προσθέσετε φύλλα, ούτε να του προσθέσετε κλαδιά. Μπορείτε μονάχα να τελειοποιήσετε το έδαφος πάνω στο οποίο φυτρώνει.

Ας ακολουθήσουμε, λοιπόν, το ίδιο το παράδειγμα αυτό της φύσης για να βελτιώσουμε τη θέση μας στη ζωή. Αντί να καθόμαστε απαθείς περιμένοντας τη τεχνητή βοήθεια από τους εξωτερικούς παράγοντες, ας σπεύσουμε να καλλιεργήσουμε το έδαφος πάνω στο οποίο φυτρώσαμε. Ας καλλιεργήσουμε τον εαυτό μας, ας λιπάνουμε τη ψυχή και το πνεύμα μας, ας ποτίσουμε τη διάνοιά μας και το σίγουρο είναι οτι σιγά-σιγά, αλλά σταθερά και με ασφάλεια, θα δούμε μία καταπληκτική μεταβολή να συντελείται στον εαυτό μας, και να μας μεταβάλλει σε ιδεώδεις ανθρώπους.

Κι'ή καλύτερη τροφή στην οποία μπορούμε να ελπίζουμε είναι η κατανόηση της απλότητας, η εκτίμηση της ωραιότητας και η εφαρμογή τους στην καθημερινή μας ζωή.

Ας κάνουμε τώρα ένα σύντομο πείραμα.

- Καθείστε αναπαυτικά στη θέση σας σε στάση διαλογισμού, κλείστε τα μάτια σας, και πάρτε τρεις βαθιές αναπνοές. Στάση.
- Οραματισθείτε το ωραιότερο αντικείμενο που είχατε ποτέ στην κατοχή σας. Στάση.
- Φορτίστε το αντικείμενο αυτό με όλα τα συναισθήματα και τις συγκινήσεις που σας προκαλεί η ωραιότητά του. Στάση.
- Φορτίστε τώρα το αντικείμενο με όλα τα συναισθήματα και τις συγκινήσεις που σας προκαλεί η ωραιότητα ενός αγαπημένου προσώπου. Στάση.
- Τώρα οραματισθείτε μπροστά σας κάποιον άνθρωπο με τον οποίο δεν διατηρείτε αρμονικές σχέσεις. Στάση
- Τώρα πλησιάστε τον, σφίξτε του το χέρι και δώστε του το φορτισμένο με δονήσεις ωραιότητας αντικείμενο. Νοιώστε τες να διαλύουν τη δυσαρμονία που υπήρχε στις σχέσεις σας. Νοιώστε την αρμονία, την ωραιότητα και την αγάπη να πλημμυρίζει το είναι σας.